

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 141.

Tiende Session.

38te Møde.

Torsdagen den 25de Novbr. Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Aften.

(Fortsat.)

Alberti (fortsat): Enhver, som har Forretninger i det nævnte Contoir og altsaa er bekendt med, hvorledes det gaaer til der, vil vide, at Arbejdskræfterne ere meget gode, og at der tillige arbejdes meget forsvarligt der; Conjunctionerne og Omsætningernes Beskaffenhed og Talrigbed gøre imidlertid, at det nuværende Personale umuligt kan opfylde de simpleste Fordringer, der kunne gøres til Expeditionens Raahed. Jeg skal slet ikke indlade mig paa at omtale, hvorledes Contoiret skal forstærkes, eller hvorledes Pengene skulle anvendes; men jeg vil som den, der særligt har med det Contoir at bestille, blot gøre opmærksom paa Nødvendigheden af Tilskud dertil. — Under den Afdeling, som omtaler „Adskillige Embedsmænd ved Justits- og Politivæsenet“, findes opført meget forskellige Personer. Der er for det Første normeret Gage til Justitiarius i Sretten; denne Post er for Diebliffet vacant, og det vilde vistnok interessere flere end mig at sige at vide, om den høitærede Minister ikke har isinde at foretage en Omordning med Hensyn til denne Post, navnlig paa Grund af deels de Forhandlinger, der have fundet Sted i Rigsdagen om Drettelsen af en Handelsret, deels, at Gagen er saa ringe, at man, hvis det skal vedblive at være et selvstændigt Embede, ikke kan vente, at det vil blive anført af Mænd, der have den fornødne Dygtighed. Gagen er nemlig langt

under den for Dverretterne bestemte Gagering, og da Justitiarius i Sretten er den eneste juridiske Dømmer i denne Ret, saa maa man forudsætte, at der kræves en særlig Dygtighed hos ham, navnlig ogsaa, fordi det er ganske particulære Retsbestemmelser, denne Ret har med at gøre. — Under den nævnte Post, til adskillige Embedsmænd ved Justits- og Politivæsenet, er der forlangt en ny Bevilling til Rystpolitiet. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa Begjæringen om denne Bevilling er fremsat i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, vil jeg gøre den Grindring, at det forekommer mig høist besynderligt, det ene Aar at afskedige Dvarantainebetjente og det næste Aar at antage dem som Rystpolitibetjente, saa troer jeg, vi ligesaa godt og meget bedre kunde have beholdt dem som Dvarantainebetjente. Der staaer nemlig i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, at man vil have nye Rystpolitibetjente ved Helsingør for at afkræve Folk Beviis for, at de kunne legitimere behørigt Ethvert, men det er Rystpolitiet ikke berettiget til; Rystpolitiet er ligesaa lidt som nogen anden Politiovrighed berettiget til at fordrø videre Legitimation end den, der kræves efter Forordningen af 1828, om Vandrebøger, og det sees jo der ogsaa let, at man ikke kan kræve anden Legitimation af Folk i Helsingør, end man kan kræve af dem andetsteds i Landet. Om Uniformeringen af disse Betjente, hvormed Finantsudvalget har meddeelt Oplysning, skal jeg ikke videre yttre mig; men den hele Institution med Rystpolitiet staaer i Strid med de Regler, som ellers følges med Hensyn til Udredningen af Politivæsenets Udgifter; Beskrielsen heraf er nemlig Communens Sag, og saaledes betragtes det overalt i Landet. Vi